

10

ΘΕΟΔ. Δ. ΚΟΥΚΟΥ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΤΡΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

“ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ,”

441

Εκδοτικός οίκος ΤΟΥΛΑΣ — ΜΑΥΡΑΚΟΣ Πάτραι

ΚΟ

24.618

ΘΕΟΔ. Δ. ΚΟΥΚΟΥ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
"ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ,"

- 1) Τροπάρια
- 2) Ταμπλώ — Βιβιάν
- 3) Ἀπαγγελίαι
- 4) Τραγούδια
- 5) Διάλογοι
- 6) 4 Χριστουγεννιάτικα σκέτες
- 7) Τὰ Χριστούγεννα τῶν ὀρφανῶν (Δραματάκι)
- 8) Πρωτοχρονιάτικο σκέτες
- 9) Ἐθνικός Ὕμνος

Ἐκδοτικός οἶκος ΤΟΥΛΑΣ — ΜΑΥΡΑΚΟΣ Πάτραι

Πάν γνήσιον αντίτυπον φέρει τή σφραγίδα:
του Έκδότη

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ “ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ,,

Ἑξαποστολᾶριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀνατολὴ ἀνατολῶν καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ εὗρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Ταμπλὸ βιδᾶν

(Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἑξαποστολαρίου, ἀνοίγει ἡ σκηνὴ καὶ στὸ βάθος ποῦ εἶναι ἡ φάτνη, φαίνεται τὸ ταμπλῶ. Στὸ ἓνα μέρος καὶ στὸ ἄλλο τῆς φάτνης στέκονται ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Παναγία. Ἡ Παναγία φορεῖ φωτοστέφανο κι' ὁ Ἰωσήφ σκυφτὸς λίγο μὲ τὴν μαγκούρα του. Γονατιστοὶ μπρὸς στὴ φάτνη οἱ Μάγοι καὶ οἱ ποιμένες. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς θείας φάτνης σὲ σκαλοπάτια ἀνὰ δύο ἀγγελούδια. Μετὰ τὴν προσευχὴν κλείνει ἡ αὐλαία καὶ ἀπομασκρύνεται τὸ ταμπλῶ.

Ἄπαγγελία. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ (Α Δεληγιάννης)

Ἡ φύσι σήμερα φορεῖ κι' αὐτὴ τὸ γιορτινὸ τῆς θέλοντας νὰ ὑποδεχτῆ τὸν ὑψιστὸ θεὸ τῆς
Καὶ ὁ Θεὸς ἔχει χαρὰ, γεννιέται τὸ παιδί του
κι' εἶν' ὅλα γύρω χαρωπὰ γι' αὐτὴ τὴ γέννησί του.
“Ἐνα ἀστέρι ὀλόλαμπρο ἀπ' ὅλα ξεχωρίζει
στὸν οὐρανὸ μας φάνηκε καὶ τ' ἄπειρο ξεσχίζει
ἀστέρι, ὅπου φώτισε ἀμαρτωλοὺς κοπάδια
ἀστέρι ὅπου ἔλαμψε στὰ ποιοὶ παχειὰ σκοτάδια.
Σὰν σήμερ' ἀνοίξε γιὰ μᾶς διάπλατα ὁ δρόμος
τῆς εὐτυχίας τῆς χαρᾶς καὶ θάφτηκε ὁ πόνος.
Σὰν σήμερα γεννήθηκε ἄνθρωπος καὶ Θεὸς μας
κι' εἶσαι πιά μέσα στὴ ζωὴ, ἐσὺ ὁ ὁδηγὸς μας

Ἐπαγγελία. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ (Θεοδ. Κούκου)

Σχορποῦν μὲ μιᾶς τὰ σύννεφα
στοῦ κόσμου τὴν κατάρρα
καὶ λάμπει φῶς ἀνέσπερο
ψηλὰ εἰς τὰ οὐράνια!

Ἐπῆρ' ἀπόφασι ὁ Θεὸς
τὸν κόσμο νὰ γλυτώσῃ
ἀπ' τὰ πολλὰ του βάσανα
νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ

Τὸν ἄχραντό του ἔστειλε
στὴ γῆ νὰ κατεβῆ
σὲ μιὰ Σπηλιά τῆς Βηθλεέμ
ὡσὰν μικρὸ παιδί!

Γύρω ὁ τόπος ἔλαμψε
ἡ γῆ καὶ ἡ οἰκουμένη
ποιμένες τότε προσκυνοῦν
καὶ ψέλνουν οἱ ἄγγελοι

Χαρῆτε σεῖς πού κοίτεσθε
στὴν τόση δυστυχία
γιά τὴν συμπόνοια τοῦ Θεοῦ
τὴν τόση εὐσπλαχνία!

Χαρῆτε π' ἔλαμψε τὸ φῶς
κι' ἤρθε δικαιοσύνη
χαρά, ἀγάπη, λευτεριά
καὶ κάθε καλωσύνη.

ᾠ μικρὲ χριστούλη μου
πού ἐγεννήθης στὴ Σπηλιά

στὸν κόσμον δῶσε φῶτισι
νὰ ζοῦμαι ἀδελφικά.

Ὦ μικρὲ Χριστούλη μας
γλυκειὰ παρηγοριά
τὴν χάρι σου πάντα ν' ἄχουμε
ὡς μόνη συντροφιά.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ Σκέτος (Θεοδ. Κούκου)

Πρόσωπα :Γιαγιὰ. Ἐγκόνια. (PENA – KIKH – ELENH).
(Ὅλοι βρίσκονται στὴ σκηνή).

Ρένα (δίδουσα τῆς γιαγιᾶς σκαμνί).

Ἔλα γιαγιὰ μας κάθισε
σὲ τοῦτο τὸ σκαμνάκι
καὶ σκέψου λίγο νὰ μᾶς πῆς
ἓνα παραμυθάκι.

(Ἡ γιαγιὰ κάδετα)

Κική

Ὅχι ἀπὸ κεῖνα ποῦλεγες
τοῦ κοντορεβιθοῦλη
μιὰ ἱστορία νὰ μᾶς πῆς
γιὰ τὸ μικρὸ Χριστούλη.

Γιαγιὰ

Καθῆστε ὅλες γύρω μου
καὶ θὰ σᾶς διηγηθῶ
πῶς ὁ Θεὸς μᾶς ἔστειλε
στὴ γῆ μας τὸ Χριστό.

Ἐλένη

Ἔλα γιαγιάκα μὴν ἀργῆς
πές μας τὴν ἱστορία
πῶς ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς
ἀπὸ τὴν Παναγία.

Γιαγιά Χειμῶνας ἦτανε βαρὺς
κρύο καὶ παγωνιά
δυὸ στρατολάτες μπήκανε
μέσα σὲ μιὰ Σπηλιά.

Ρένα Ἐένοι ἦσαν γιαγιάκα μου
ἄγνωστοι στὸν κόσμο
γιατὶ ἐμείνανε ἐκεῖ ;
ἐχάσανε τὸ δρόμο ;

Γιαγιά Ἐνύχτωσαν παιδάκι μου
μπῆκαν νὰ κοιμηθοῦνε
γιατὶ φωτιά δὲν εἶχανε
λίγο νὰ ζεσταθοῦνε

Ἦτανε μεσάνυχτα
μαυρίλα σκοτεινιά
μά, νά, ἀστράφτει ὁ οὐρανὸς
ἔγιν' ἀστροφεγγιά.

Νά, ἓνα ἄστρο φωτεινὸ
ἀστράφτει στὸν αἰθέρα
μέσ' τὸ σκοτάδι τὸ πυκνὸ
κι' ἔφεξε σὰν ἡμέρα !

Φεγγοβολαεὶ ἡ Σπηλιά
κι' ἡ φάτνη ἡ μικρὴ
καὶ μέσ' αὐτὴ γεννήθηκε
ἓνα μικρὸ παιδί !

Γεννήθηκε ὁ Χριστοῦλης μας
στή Φάτνη τῶν βοδιῶν
ἦρθ' ἡ χαρὰ ζαπλώθηκε
στὰ βάθη τῶν δεινῶν.

Ὡσάν τὸν ἥλιο ἀστραφτε
κι' ὄλο χαμογελαῖ
σ' ὅλη τὴ φύσι γύρω του
τρανή χαρὰ σκορᾷ.

Κική

Κι' ὕστερα; τί ἔγινε;
γιαγιάκα μου γιὰ πές μας
τέτοια ἱστορία ἀπὸ σέ
δὲ μάθαμε ποτέ μας.

Γιαγιά

Ἀπ' τὰ οὐράνια ἀκούστηκε
μιὰ δυνατὴ φωνή
τὴ Σωτηρία ζητήσετε
ἀπὸ τὸν λυτρωτὴ!

Ἑλένη

Ἄχ! ἄς μποροῦσαι νὰ ἰδῶ
κι' ἐγὼ τὴ Γεννησί του!
τὸ πρόσωπό του τὸ λαμπρό
καὶ τὴ γλυκεῖά μορφή του!

Γιαγιά

Ἐλάτε πᾶμε ὅλες μας
στὴ Φάτνη γιὰ νὰ δοῦμε
τὴ Γέννησι τοῦ Ἰησοῦ
νὰ τὸν καλοδεχτοῦμε.

(Ἡ γιαγιά μὲ τὶς ἐγγονές της ἔρχεται στὴ
Φάτνη καὶ γονατίζουν. Ὑστερα ἡ γιαγιά μὲ ση-
κωμένα τὰ χέρια πρὸς τὰ ἐπάνω λέγει:)

Γιαγιά

Χριστέ, ἐσὺ πού ἔλαβες
ἀνθρώπινη μορφή
τοὺς μεγάλους φώτισε
Εἰρήνην καὶ ζωή.

Τὸ ἅγιό σου ὄνομα
πάντα θὰ τὸ ὑμνοῦμε
καὶ τὴ μορφὴ τὴ θεία σου
θὰ τὴν δοξολογοῦμε !

(Μιὰ ὁμάδα κοριτσιῶν ψάλλουν « Ἡ Παρθένος σήμερα »).

Κοντάκιον

Ἡ Παρθένος σήμερα τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι, μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰῶνων Θεός :

Ἄπαγγελία. Εἶδα Χθὲς Βράδυ (Τ. Ἀγρως)

Εἶδα χθὲς βράδυ στ' ὄνειρό μου
τὸ γεννημένο μας Χριστὸ
τὰ βόδια ἐπάνω του ἐρυσσοῦσαν
ὄλο τὸ χνώτο τους ζεστό.

Βοσκοὶ πολλοὶ καὶ βοσκοπούλες
τὸν προσκυνοῦσαν ταπεινὰ
ξανθόμαλλοι ἄγγελοι ἐστεκόνταν
κι' ἔψελναν γύρω του (« Ὡσαννά »).

Τὸ μέτωπό του ἦταν σὰν ἥλιος
καὶ μέσα ἡ φάτνη ἡ φτωχικὴ
ἄστραφτε πιὸ καλὰ ἀπὸ μέρα
μὲ κάποια λάμπη μαγικὴ.

Στὰ πόδια του ἔσκυβαν οἱ Μάγοι.
κι' ἔμοιαζε τ' ἄστρο ἀπὸ ψηλά,

πῶς θὰ καθίση σὰν κορώνη
στῆς Παναγίτσας τὰ μαλλιά.

Μὰ κι' ἀπὸ ἀγγέλους κι' ἀπὸ μάγους
δὲν ζήλεψα ἄλλο πιὸ πολὺ,
ὅσο τῆς Μάννας του τὸ στόμα
καὶ τὸ ζεστό—ζεστό φιλί

Ἡ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΣΚΩΝ

Διασκευή (Θεοδ. Κούκου)

Πρόσωπα δύο : Πατέρας καὶ παιδί.

(Ἡ σκηνὴ ἔξωθεν τῆς ἑθιδλεέμ. Νύκτα. Καλεῖ
φωτιά, οἱ βοσκοὶ κοιμοῦνται).

Πατέρας. (Ξυπνᾶ ἀπότομα, τρίβει τὰ μάτια
του κι' ἀπ' τὸ στρωσίδι λέει :)

Παράξενο πρᾶγμα ! Τὶ εἶναι αὐτὸ ποὺ ὄνειρεύο-
μαι ! Ξυπνητὸς ἄραγε νὰ εἶμαι ἢ τάχα νὰ κοιμοῦμαι ;
Πολλὲς φορές ὁ ἄνθρωπος ὄραματίζεται καὶ τὸ ὄραμα
αὐτὸ τοῦ παρουσιάζεται μέσα στὸν βαθὺν του ὕπνον καὶ
σὰν ὄνειρο τοῦ φαίνεται ! Ἀλήθεια, πόσες φορές ὁ ἄν-
θρωπος κοιμᾶται πολὺ βαθειὰ καὶ ὅμως τὸ μυαλό του
καὶ ἡ φαντασία του δουλεύουν, σὰν νὰ εἶναι ξύπνιος !
Τὶ συμβαίνει λοιπὸν καὶ σὲ μένα ; "Ὁραμα βλέπω μέσα
στὸν ὕπνο μου, ἢ ὄνειρο νᾶναι ποὺ τόσο μὲ συνεκλόνησε ;
Καὶ ὅμως μῶν φαίνεται πὼς κάτι συμβαίνει ἀπόψε !

Γέρος ἄνθρωπος εἶμαι. Πολλὰ πέρασα στὴ ζωὴ
μου, μὰ ὅμως τέτοιο ὄνειρο ποτὲ δὲν εἶδα. Μπᾶ, δὲν
πιστεύω νὰ εἶναι ὄνειρο ! Μὲ τὰ μάτια κλειστά, μὲ τὸ
μυαλό ξυπνητὸ δὲν μπορεῖς νὰ βλέπης ὄνειρα. Μᾶλλον
ὄραμα μπορεῖ νὰ τὸ εἶπῃ κανεὶς ! Καὶ τί ὄραμα ! Τόσο

ζωντανὸ καὶ ἀλλόκοτο! Μὰ ἄς σηκωθῶ νὰ ἰδῶ τί γίνεται τριγύρω μας! (Σηκώνεται ἀπὸ τὸ στρωσίδι του καὶ τρίβει τὰ μάτια του).

Παιδί. (Ξυπνᾷ καὶ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὸ στρωμὰ του λέει:)

Γιατὶ πατέρα ξύπνησες παράωρα; Δὲν πάει πολὺ ὥρα ποὺ γυρίσαμε ἀπὸ τὸ νυκτόσκουρο, γιατί δὲν κοιμᾶσαι; Δὲν εἶσαι κουρασμένος; γέρος ἄνθρωπος δὲν κρυώνεις μέσα στὴν τόση παγωνιά τοῦ Δεκέμβρη;

Πατέρας. Δὲν μπορῶ παιδάκι μου νὰ κοιμηθῶ! Δὲν ξέρω τί μοῦ συμβαίνει! Εἶδα ἓνα παράξενο ὄνειρο, μὰ ὅμως τόσο ζωντανό! Ἐνα ὄνειρο, ποὺ μὲ ἀναστάτωσε πραγματικά. Ἐνα ὄνειρο, ποὺ μοῦ παρουσίασε μερικὰ πράγματα ζωντανά, σὰν νὰ ἦσαν ἀληθινά!

Παιδί. Τόσο σπουδαῖο ἦταν τὸ ὄνειρο πατέρα, ποὺ τόσο σὲ ἀναστάτωσε καὶ σ' ἔκαμε νὰ ἀγουροζυπνήσης τώρα τὰ μεσάνυχτα;

Πατέρας. (Χαϊδεύοντας τὰ γένηια του καὶ κοιτῶντας ἔξω πρὸς τὸν οὐρανὸ λέγει:)

Ναὶ παιδάκι μου! Αὐτὸ τὸ ὄνειρο ποὺ εἶδα ἦταν πολὺ σπουδαῖο! Εἶδα, πὼς νὰ σοῦ τὸ πῶ, ἓνα ὄνειρο πολὺ παράξενο! Μοῦ φάνηκε πὼς εἶδα ψηλὰ στὴν ἀνατολή, ἓνα μικρὸ λαμπερὸ ἀστέρι καὶ σιγὰ—σιγὰ μεγάλωσε, ἀνέβηκε ψηλὰ στὸν οὐρανὸ, ἔλαμψε καὶ ἡ λάμψη του ξαπλώθηκε σ' ὅλη τὴ φύσι καὶ τρεχᾶτο ἔφθασε ἐδῶ στὰ δικὰ μας μέρη καὶ ὁ τόπος μας, πῆρε μιὰ περιέργη λάμψη καὶ στάθηκε ἐδῶ κοντὰ μας στὴ μεγάλη Σπηλιά! Τὶ γαλήνη καὶ τί ἡσυχία ξαπλώθηκε στὴ Φύσι!

Παιδί. Ὡς ἐδῶ ἦταν τὸ ὄνειρό σου πατέρα, ἢ ἔχει ἀκόμη συνέχεια; Ξύπνησες ἢ ὄχι;

Πατέρας. Τὶ λὲς παιδί μου! Ἐχει συνέχεια καὶ μάλιστα σπουδαία. Ἔτρεξα λέει ἀπὸ περιέργεια γιὰ νὰ ἰδῶ τὶ γίνηκε τὸ ἄστρο ἐκεῖ πού στάθηκε. Σὰ φοβισμένος προχώρησα κι' ἔφθασα σιγά—σιγά καὶ τὰ αὐτιά μου βουτίζανε, λὲς κι' ἤμουνα μεθυσμένος καὶ τὰ πόδια μου τρεκλίζανε καὶ δὲ μπορούσα νὰ τὰ στερεώσω! Κι' ὅμως προχωροῦσα κι' ἔφθασα ὡς ἐκεῖ πού ἔλαμπε τ' ἀστέρι.

Παιδί. Τὸ πρόφθασες τὸ ἀστέρι πατέρα, ἢ ἡ ἀστροφεγγιὰ σὲ ξεγέλασε καὶ τὸ ἔχασες ἀπὸ μπροστά σου; Εἶμαι κι' ἐγὼ περιέργος τώρα νὰ μάθω τὴ συνέχεια τοῦ ὄνειρου σου. Τὶ εἶδες ἐκεῖ πρὶν ἄθελα τὰ βήματά σου σὲ ἐτράβηξαν;

Πατέρας. Μέσ' τὴ Σπηλιά μας τὴν γνωστή, πού βάζουμε τὰ βόδια κι' ἐμεῖς ἐκεῖ προσφεύγουμε, ὅταν μᾶς πιάνη ἡ βροχή, γιὰ νὰ προφυλαχτοῦμε, εἶδα ἓνα παιδί νιογέννητο, μέσα στὸ παχνί κ' ἄστραφτε σὰν τὸν ἥλιο κι' ἀπάνω του ἀπλώνονταν τὸ λαμπερὸ ἀστέρι κι' ὅλος ὁ κόσμος ἔλαμψε, ἡ γῆς καὶ ἡ οἰκουμένη!

Καὶ μιὰ γλυκεῖα ψαλμωδία ἀκούονταν ψηλὰ εἰς τὰ οὐράνια, λὲς καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἔψελναν τὴ βραδυνὴ προσευχή τους καὶ μιὰ γλυκεῖα μελωδία ἐγέμιζε τὴ Φύσι! Ἐθάμπωσαν τὰ μάτια μου, ἐσάλεψε ὁ νοῦς μου καὶ τότε πιά ἐξύπνησα καὶ νὰ πλαγιάσω δὲν μπορῶ!

Παιδί. Ἀλήθεια, πολὺ παράξενο τὸ ὄνειρό σου πατέρα! Βέβαια ἐγὼ εἶμαι μικρὸς καὶ ἀπὸ τέτοια ὄνειρα δὲν καταλαβαίνω! Βλέπουμε καὶ μεῖς τὰ παιδιὰ ὄνειρα μὰ ὄχι τόσο ἀλλόκοτα! Τὶ νὰ σημαίνει τὸ ὄνειρό σου αὐτό; Τόσων χρονῶν γέρος καὶ δὲν μπορεῖς νὰ τὸ ἐξηγήσης. Μὰ τὴν ἀλήθεια πολὺ παράξενο ὄνειρο! Δὲν εἶναι σὰν τὰ συνηθισμένα ὄνειρα πού βλέπουμε! Ἄστρο,

λάμπις, φεγγοβολιά, γαλήνη, θεία μελωδία ἀγγέλων, ὅλα αὐτὰ εἶναι μυστήρια γιὰ μᾶς !

(Ἐνα ἄστρο φαίνεται στὴ Φάτνη ψηλὰ κι' ἔξω ἀπὸ τὴ σκηνὴ ἀκούονται τραγούδια Ἀγγέλων :)

«Σιγαλιὰ ἀστροφεγγιὰ τὸ πᾶν κοιμᾶται. Μιὰ ἀγρυπνᾶ οἰκογένεια ἱερὰ Ἰωσήφ καὶ Μαρία καὶ βρέφος θεῖον γεννᾶται». (Ἀντιγραφὴ.)

Πατέρας. (Δείχνοντας τὸ ἄστρο). Νά! Νά παιδί μου τὸ ἄστρο πὺ εἶδα! Νά τὸ λαμπερὸ ἄστρο μου! Κοίταξε ψηλὰ κατὰ τὴν ἀνατολὴ καὶ θὰ ἰδῆς! Τὸ ὄνειρό μου ζωντανεύει! Εἶναι τὸ ἴδιο τὸ ἄστρο πὺ εἶδα στὸ ὄνειρό μου, ἔχει τὴν ἴδια λάμπι καὶ τὸ ἴδιο φῶς, ὅπως τὸ ὠνειρεύτηκα!

Παιδί. (Παρατηρῶντας) Τὸ βλέπω χρυσέ μου πατέρα! ὦ τί ὠραία λάμπι πὺ ἔχει! Τὶ μεγάλο πὺ εἶναι!

Ἄκου πατέρα καὶ τὰ τραγούδια (ἔξω ἀκούονται ψαλμωδίες), ἄκου καὶ τίς ψαλμωδίες! Μοῦ φαίνεται πῶς αὐτὰ δέ βγαίνουν ἀπὸ στόματα ἀνθρώπων.

Πατέρας. Ἄγγελοι τραγουδοῦν παιδάκι μου! Κοίταξε τὶ σιγαλιὰ πὺ εἶναι ξαπλωμένη στὴ φύσι!

Πῶς λαμποκοπᾶ ὀλόγυρά μας ὁ τόπος! Τὶ θεία ἀρμονία πὺ ἀκούεται! Λὲς καὶ εἶναι ἀνοιζι κι' ἄς βρισκόμαστε στὴν καρδιὰ τοῦ Χειμῶνα!

Παιδί. Μοῦ φαίνεται πατέρα, πὺς φωτίζεται ὁ σταῦλος ὁ δικός μας, γιὰτὶ βλέπω πὺς λάμπει ὅλη ἡ Σπηλιά, κι οἱ γλυκεῖς ψαλμωδίες ἐκεῖ κοντὰ ἀκούονται. Πᾶμε πατέρα γιὰ νὰ ἰδοῦμε;

Πατέρας. Πᾶμε παιδί μου πᾶμε! Μυστήριο σκεπάζει τὴν ἀποψεσινὴ βραδυά! Τὸ ὄραμά μου εἶναι πραγματικό, θεϊκιά θὰ εἶναι ἡ προέλευσίς του! Φαίνεται πὼς ὁ Θεὸς ἀποφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ λαό του, ὅπως τὸ ἔγραψαν οἱ μεγάλοι μας Προφῆτες. Τώρα ἐξηγῶ τὰ λόγια τοῦ Προφήτου Ἑσαΐα πού εἶπε πὼς ἀπὸ μία γυναῖκα Παρθένα θὰ γεννηθῇ ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου καὶ κατὰ τὴ γέννησι θὰ φανερωθῇ ἓνα λαμπερὸ ἀστέρι!

(Προχωροῦν καὶ οἱ δύο μὲ εὐλάβεια πρὸς τὴν φάτνην, θαμπωμένοι βλέπουν τὸ δεῖον βρέφος. Ἔξω ἀκούεται: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη». Οἱ βοσκοὶ γονατίζουν καὶ προσκυνοῦν, μπρὸς στὴ φάτνην.

ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΗ ΦΑΤΝΗ (Τραγῶδι)

Χριστέ μου δός μου συντροφιά τὸ λαμπερὸ ἀστέρι
κεῖνο πού μάγους ὀδηγεῖ στῆς Βηθλεέμ τὰ μέρη.

Νὰ ἔλθουνε στὴ Φάτνη σου τὰ δῶρα νὰ χαρίσουν
καὶ τὴ δική σου γέννησι, στὸν κόσμο νὰ κηρύξουν.

Ναρθῶ κοντὰ στὴ Φάτνη σου, πιστὰ νὰ γονατίσω
μ' εὐλάβεια καὶ σεβασμό, ἐσὲ νὰ προσκυνήσω.

Σμύρνα χρυσὸ καὶ λίβανο, δὲν ἔχω νὰ χαρίσω
ὡσὰν τοὺς μάγους καὶ γι' αὐτὸ μὴ μὲ γυρίσης πίσω.

Ἄντι γιὰ δῶρο διαλεχτό, σοῦ φέρνω ἓνα κεράκι
ν' ἀνάψω στὴν εἰκόνα σου μὲ τὸ μικρὸ χεράκι.

Δός μου γιὰ πάντα συντροφιά τ' ἄστρο τὸ λαμπερὸ σου
νὰ φέγγη καὶ νὰ μ' ὀδηγῇ στὸ δρόμο τὸ Δικό σου.

Ἄπαγγελία. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ (Κωνστ. Παλαμᾶ)

Τὶ φῶς καὶ χρῶμα κι εὐμορφιᾶ νὰ σκόρπιζε τ' ἀστέρι
ὅπου στὴν κούνια τοῦ Χριστοῦ τοὺς μάγους ἔχει φέρει !

Νάμουν τοῦ σταύλου ἓν ἄχυρο, ἓνα φτωχὸ κομμάτι
τὴν ὥρα π' ἄνοιξ' ὁ Χριστὸς στὸν ἥλιο του τὸ μάτι.

Νὰ ἰδῶ τὴν πρώτη του ματιᾶ κι τὸ χαμόγελό του
τὸ στέμμα τῶν ἀκτίνων του γύρω στὸ μέτωπό του !

Ἄχ, ἄχ Χριστουγεννιάτικο τῆς φαμελιᾶς τραπέζι
πού ταίρι ταίρι ἢ ὄρεξη μὲ τὴν ἀγάπη παίξει !

Τὰ ποτηράκια ἡγοῦν γλυκά, λαμποκοποῦν τὰ πιάτα
γύρω φαιδρά γεράματα καὶ προκομμένα νιάτα !

Γάλλος στὴ μέση ὀλόζεστος, μοσχοβολεῖ, ροδιζει
μοιράζει ἢ μάννα γνωστικά καὶ τὴ χαρὰ σκορπίζει.

Καὶ νά, ἀρχίζει ἀκούραστα ὁ πάππος ὀμιλία
τῶν Χριστουγέννων μιὰ γνωστή, πανάρχαια ἱστορία..

Νάμουν τοῦ σταύλου ἓν ἄχυρο ἓνα μικρὸ κομμάτι
τὴν ὥρα π' ἄνοιξ' ὁ Χριστὸς στὸν ἥλιο του τὸ μάτι.

ΟΙ ΒΟΣΚΟΙ ΔΟΞΟΛΟΓΟΥΝ (Θεοδ. Κούκου)

(Χριστουγεννιάτικο σκέτς)

Πρόσωπα : ΙΩΣΗΦ – ΒΟΣΚΟΣ.

(Ὁ βοσκὸς εἶναι ξαπλωμένος κοντὰ στὴ φω-
τιὰ τῆ νύχτα τῶν Χριστουγέννων καὶ βλέποντας
τὸν Ἰωσήφ πού πλησιάζει ἀνασηκώνεται καὶ τοῦ
λέει :)

Βοσκός Ποιὸς εἶσαι σὺ πού τόλμησες
στὴ στάνη μου νὰ ἔλθης

στῆς νύχτας τὰ παράωρα
θά εἶσαι βέβαια κλέφτης!

Ἰωσήφ. Ἄνθρωπος εἶμαι τοῦ Θεοῦ
εἶδα τὴ λάμψι τῆς φωτιᾶς σου
τὸ κρυῖο εἶναι ἀνυπόφορο
γι' αὐτὸ ἤρθιχ σιμά σου

Βοσκός. Πές μου λοιπὸν πῶς βρέθηκες
ἐδῶ σ' αὐτὰ τὰ μέρη
ὁ ἐρχομός σου τὰ μεσάνυχτα
τι τάχα νά γυρευῆ;

Ποτὲ κανεῖς δὲν πάτησε
μεσ' τὴ δική μου στάνη
πῶς ἀπὸ τοὺς σκύλους γλύτωσες
παράξενο μοῦ φάνη.

Ἰωσήφ. Διαβάτης εἶμαι περαστικὸς
μὲ μιά γυναῖκα συντροφιά
νυχτώσαμε καὶ μπήκαμε
σὲ κείνη τὴ Σπηλιά!

Μὰ ξάφνου τὰ μεσάνυχτα
τὴ χτύπησαν οἱ πόνοι
ἓνα παιδάκι γέννησε
καὶ τώρα πιά παγώνει.

Ἔρθα ἐδῶ σὲ σέσανε
φωτιά νά σοῦ ζητήσω
γιὰ νά ζεστάνω τὸ παιδί
καὶ νά τὸ ξενουχτήσω

Ἡ νύχτα εἶναι παγερὴ
κι ἀκόμη πέφτει χιόνι
τὸ κρῦο εἶναι τσουχτερὸ
κι' ἡ μάinna θὰ παγώνη !

Βοσκός. (Δείχνοντας τὴ φωτιά)
Ἔχει ἡ φωτιά μου κάρβουνα
καὶ πάρε ὅσα θέλεις
τὸ κούτσουρο ὅμως τῆς φωτιᾶς,
ἄφησέ το μὴ τὸ παίρνης

(Ὁ Ἰωσήφ ἀπλώνει μὲ τὰ χέρια του, παίρνει
κάρβουνα ἀναμμένα, τὰ βάζει στὴν ἄκρη τοῦ φο-
ρέματός του καὶ πρὶν χωρεῖ νὰ φύγῃ.)

Βοσκός (ἐγχεῖται)
Γιὰ στάσου ξένη ἄνθρωπε
κάτι νὰ σέ ρωτήσω
τὴ νύχτα εἶναι ἡ ἀποψινὴ;
κοντεῦω νὰ σαστίσω

Οἱ σκύλοι, δὲ γαυγίζουνε
τ' ἄρνια μου δὲν προγκοῦνε
τὰ χέρια σου δὲν καίγονται
τὰ κάρβουνα δὲ σβοῦνε ;

Μοῦ φαίνονται ὅλα περίεργα
παράξενη εἶναι ἡ βραδυὰ
ἐν ἄστρο φέγγει ὀλόκλημπρο
ἐπάνω στὴ Σπηλιὰ

Ἰωσήφ. Ἄνοιξε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς
ἔλα στὰ σύγκαλά σου
γίνε ἄνθρωπος καλὸς
καὶ κοίτα ὀλόγυρά σου ! (Φεύγει)

Βοσκός (σηκώνεται επάνω)

Νύχτα γιομάτη θαύματα
και λάμψη πέρα, ως πέρα
ἀγγέλων ὕμν' ἀκούονται
ψηλά εἰς τὸν αἰθέρα.

(Ἀκούονται ἔξω τῆς σκηνῆς ὕμνοι)

Νὰ τὸ ἀστέρι ἔκατσε
στὸ βράχο τῆς Σπηλιᾶς
κι ἡ φύσι ὅλη γύρω μου
ἔλαμψε μὲ μιᾶς

(Παρατηρεῖ πρὸς τὴ φάτνη)

Βλέπω πολλοὺς πού τρέχουνε
και εἶναι οἱ βοσκοὶ
στὸ σταῦλο ὅλοι ἔρχονται
νὰ δοῦνε τὸ παιδί.

{Ψάχνει γύρω του και βρῖσκει τὴν προβιά}

Ποῦν' ἡ προβιά πού κοιτόμαι
πῶχει παχὺ μαλλί
πρέπει νὰ πάω στὴ Σπηλιὰ
γιὰ νὰ ζεστάνω τὸ παιδί.

(Ὁ βοσκὸς πλησιάζει στὴ φάτνη, ἀποδέτει
τὴν προβιά και γανατιστὸς προσεύχεται:)

Ἡ λάμψη τοῦ προσώπου σου
και τὸ χαμόγελό σου
εἶναι σημάδια θεϊκά
θὰ σώσης τὸ λαό σου!

ἐσὺ πού καταδέχτηκες
νὰ γεννηθῆς στὸ σταῦλο

φώτισε και μένα την ψυχή:
δός μου λίγο κουράγιο.

Κάνεμε καινούργιο άνθρωπο
διώξε μου την κακία
νά αγαπήσω την ἀρετή
νά νοιώσω, την εὐτυχία.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (Θεοδ Κούκου)

Διάλογος, ΑΝΔΡΕΑΣ – ΝΙΚΟΣ

Ἄνδρέας Ἀπόψε ὁ Χριστὸς γεννιέται
καὶ ἔρχεται σὲ μᾶς στὴ γῆ
μέσα στὴ φάτνη τῶν ἀλόγων
ὡσὰν ἓνα μικρὸ παιδί!

Νίκος Ὅλοι προσμένουν μ' ἀγωνία
τὴν ὥρα αὐτὴ τῆ θεϊκῆ
ὅλοι ζητοῦνε Σωτηρία
ἀπ' τὸ μεγάλο λυτρωτῆ.

Ἄνδρέας Τρεῖς Μάγους ὀδηγεῖ τ' ἀστέρι
μέσα στὴν κρύα τῆ Σπηλιὰ
ὡς στρέψουμε ἐκεῖ τὸ νοῦ μας
ὅλοι θὰ νοιώσουμε χαρά!

Νίκος Στὴ Βηθλεέμ γεννήθη ὁ Χριστὸς μας
ἐπῆρ' ἀνθρώπινη μορφή
μὲ τὴ μεγάλη του ἀγάπη
λευθερώνει οὐρανὸ καὶ γῆ.

Ἄνδρέας Ἄγγελοι ὕμνοῦν ἀπ' τὰ οὐράνια.
δοξολογοῦνε κι οἱ βοσκοὶ.

μᾶς χάρισε μὲ τὸν ἔρχομό του
μία καινούργια χαραυγή.

Νίκος Ἡ χάρι του ἡ ἅγια
ἄς μᾶς σκεπάζη ἀπὸ ψηλά
σὰν ἀδέρφια ὅλοι νὰ ζοῦμε
ἐδῶ στὴ γῆ παντοτεινά.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ (Τραγούδι)

Ἄνοιξατε, ἀνοιξατε τὴν πόρτα γιὰ νὰ μποῦμε
τὴν ὄμορφη, τὴν ὄμορφη τὴν ἅγια τούτη μέρα
τὸ δένδρο τοῦ Χριστούλη μας νὰ δοῦμε
πού δῶρα ἔχει γεμᾶτα τὰ κλαδιά. (Δίς)

Στὴ γωνιά μας κόκκινο τ' ἀναμμένο τζάκι
τοῦφες χιόνι πέφτουνε στὸ παραθυράκι
ὅλο ἀπόψε ξάγρυπνο μένει τὸ χωριὸ
καὶ χτυπᾷ χριστούγεννα τὸ καμπαναριό!

Στὴ ρίζα μιᾶς, στὴ ρίζα μιᾶς Σπηλιάς γύρω τὸ χιόνι
καὶ μέσα σὲ καὶ μέσα σὲ μιὰ φάτνη γελαστός
στὴν Παναγιὰ τὸ χέρι του ἀπλώνει.
ὁ τόσοσ δὰ μικρούλης μας Χριστός. (Δίς)

Ἔλα σὺ π' ἀρχάγγελοι σὲ ὕμνοῦν ἀπόψε
πάρε ἀπὸ τὴν πῆτα μας εὐωδιά καὶ κόψε
Ἔλα στὴ γωνίτσα μας καρτερῶ νάρθῃς
σοῦστρωσα Χριστούλη μου γιὰ νὰ κοιμηθῇς.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ (Θεοδ. Κούκου)

(Χριστουγεννιάτικο σκέτς)

Πρόσωπα : ΜΑΝΝΑ χήρα. ΑΝΤΩΝΗΣ 12 ἐτῶν. ΚΩ-
ΣΤΑΚΗΣ 8 ἐτῶν. ΕΛΕΝΙΤΣΑ 7 ἐτῶν (παιδιά τῆς χήρας).
ΜΑΡΙΑ Πρόεδρος Χριστιανικῆς Ὀργανώσεως. ΑΝΝΟΥΛΑ μέ-
λος τῆς Ὀργανώσεως.

Σκηνή α΄

Μάννα (ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Κάθεται σὲ μιά καρέκλα
καὶ κρατᾷ ἀνάμεσα στὰ χέρια τῆς τὸ κεφάλι τῆς.)

Δὲν μπορῶ ἄλλο νὰ ὑποφέρω! Αὐτὴ ἡ ζωὴ, πολὺ
μὲ κούρασε! Ἡ ξενοδοουλεῖα μ' ἔφαγε, δὲν μπορῶ ἄλλο
νὰ ὑποφέρω! Ἀπὸ τότε ποὺ πέθανε ὁ μακαρίτης ὁ ἄν-
τρας μου, καὶ μὲ ἄφησε μὲ τὰ ὀρφανὰ ὅλες οἱ ἔγνοιες τῶν
παιδιῶν εἶναι ἐπάνω μου! Ἐξι μέρες ἔχω τῶρα νὰ δου-
λέψω καὶ τὰ παιδιά πεινοῦν! Τὶ νὰ κάμω ἢ ἄμοιρη! Τῶρα
θὰ ἔρθουν μέσα καὶ θὰ μοῦ ζητήσουν ψωμί! Ποῦ νὰ τὸ
βρῶ; τί νὰ τοὺς εἰπῶ; (ὑψώνοντας τὰ μάτια ὑψηλὰ
λέει:) Θεέ μου βοήθησέ μας! Ἄλλον προστάτην ἀπὸ
σένα, δὲν ἔχουμε! Σὲ σένα στηρίζω Θεούλη μου τίς ἐλ-
πίδες μου! Ἄγιες ἡμέρες ἔρχονται, κι ἐγὼ ἢ ἄμοιρη
ἔχι στολίδια καὶ παιχνίδια δὲν ἔχω γιὰ τὰ παιδιά μου,
μὰ οὔτε ἓνα κομμάτι ψωμί! Πῶς ραγίζεται ἡ καρδιά
μου, σὰ μοῦ φωνάζουν: Πεινᾶμε μαννούλα! Θέλουμε
ψωμί, πεινᾶμε! (κλαίει)

Ἀντώνης (Εἰσέρχεται) Μαννούλα, γιατί εἶσαι
ἔτσι σκεπτικὴ; Τὶ ἔχεις μαννούλα; γιατί κλαῖς;

Μάννα (Σκουπίζοντας τὰ μάτια τῆς) Δὲν ἔχω
τίποτε παιδί μου! Νά, λέω πῶς δὲν μπορῶ νὰ δουλέψω
πιὰ καὶ τί θὰ κάνουμε ποὺ οὔτε ψωμάκι νὰ φᾶτε δὲν

έχουμε! Ἄρρώστησα καὶ κάθομαι (βήχει πολλές φορές) χωρίς νά μπορῶ νά δουλέψω!

Ἄντώνης Μαννούλα! σῶπα, μὴν ὄλο κουβεντιά-
ζεις καὶ κουράζεσαι! Δὲν κυττᾶς μαννούλα, αὐτὸς ὁ πα-
λιόβηχας δὲ σὲ ἀφήνει; (τὴν πιάνει ἀπὸ τὸ χέρι) Κι
ἔχεις πυρετὸ μαννούλα, μὴ στενοχωρῆσαι!

Ἐγὼ θὰ δουλέψω μαννούλα μέχρι νά γίνης καλά.
Θὰ πάω στὸν κ. Βασίλη, νά μοῦ δώση τσιγάρα καὶ
σπίρτα καὶ κουλούρια νά τὰ πουλήσω καὶ θὰ ἀγοράσω
φάρμακο γιὰ σένα μαννούλα καὶ ψωμί καὶ ὅ,τι ἄλλο
χρειάζεται γιὰ τὰ ἀδερφάκια μου! μὴ στενοχωρῆσαι μαν-
νούλα καλή!

Μάννα (χαϊδεύοντάς το στὸ κεφάλι) Καημένο
παιδί! Τὶ μπορεῖς ἐσὺ νά κάνης ἓνα μικρὸ παιδί! Ἐσὺ
ἔχεις ἀνάγκη προστασίας καὶ ὄχι νά γίνης προστάτης
ἄλλων μικρῶν!

Ἄντώνης Ὅχι μαννούλα, μὴ τὸ λὲς αὐτό! Μπο-
ρῶ, θὰ πάω νὰ δουλέψω καὶ πιστεύω πὼς ὁ Θεούλης θὰ
μὲ βοηθήσῃ. Θὰ λέω στοὺς διαβάτες: «Πάρτε κύριοι
τσιγάρα καὶ κουλούρια, γιὰ νά βοηθῆστε μιὰ φτωχεῖα
καὶ δυστυχημένη οἰκογένεια»!

Μάννα Καημενούλη μου παιδί! Πὼς νοιώθεις καὶ
σὺ τὸν πόνο τῆς μάννας! Τῆς μαννούλας ποὺ ξεσκίζεται
ἢ καρδιά της, σὰν βλέπει τὰ παιδιὰ της καὶ ὑποφέρουν.

Ἄντώνης Κάνε κουράγιο μαννούλα, ὡς νά γυ-
ρίσω καὶ ὅλα θὰ πᾶνε καλά! Ἐχω ἐλπίδες καὶ θὰ μπο-
ρῶ μὲ τὴν ἐργασίαν μου, νά φέρω ἀπὸ ὅλα!

Φεύγω μαννούλα, μὲ τὴν εὐχή σου! (φεύγει)

Μάννα Στὸ καλὸ παιδάκι, στὸ καλὸ. Καὶ ὁ Θεὸς
ἄς μᾶς λυπηθῆ κι ἐμᾶς τοὺς δυστυχημένους!

(Εἰσέρχονται τὰ δυὸ παιδιὰ τῆς χήρας)

Κωστάκης Μαννούλα πεινάμε! Ἔχουμε νὰ φᾶμε ἀπὸ χθὲς τὸ μεσημέρι μαννούλα! Δὸς μας μαννούλα λίγο ψωμάκι! Δὲν μᾶς λυπᾶσαι μαννούλα!

Ἑλένη Μαννούλα, θὰ μοῦ πάρης μιὰ κούκλα; Ἡ Μαίρη τῆς γειτόνισσας κρατοῦσε στὰ χέρια τῆς μιὰ μεγάλη κούκλα! Θὰ μοῦ πάρης κ' ἐμένα μαννούλα! Ἄχ μαννούλα, πάρε μου! Δὸς μου ψωμί μαννούλα, πεινάω! (πέφτει χάμω καὶ κινεῖ τὰ πόδια τῆς κλαίοντας)

Θέλω ψωμί μαννούλα, λιγόθηκα ἀπὸ τὴν πείνα, δὸς μου ψωμάκι!

Μάννα Κάνετε κούράγιο καλὰ μου παιδάκια! . . . Βαστάχτε λίγο τὴν πείνα σας, κάνετε ὑπομονὴ καὶ ὁ καλὸς Θεοῦλης θὰ μᾶς στείλῃ ψωμάκι νὰ φᾶτε! . . .

Ἑλένη Καὶ κούκλα μαννούλα μου θὰ μοῦ στείλῃ ὁ Θεοῦλης μας;

Μάννα Ναί, Ἑλενίτσα μου καὶ κούκλα!

Κωστάκης Ἐμένα μαννούλα, θὰ μοῦ στείλῃ παπουτσάκια πού δὲν ἔχω;

Μάννα Ναὶ Κωστάκη μου! θὰ σοῦ στείλῃ καὶ σένα παπουτσάκια καὶ ψωμάκι!...

Ἑλένη θὰ μᾶς τὰ φέρῃ, ὁ Ἀἰβασίλης, μᾶς εἶπε ὁ δασκαλὸς μας, τὸ βράδυ πού θὰ κοιμώμαστε!...

Μάννα Ναὶ χρυσᾶ μου παιδιά! ἀπὸ ὅλα θὰ σᾶς φέρῃ ὁ καλὸς Χριστοῦλης μὲ τὸν Ἀἰβασίλη! Κάνετε λίγη ὑπομονὴ κι ὅπου εἶναι, ἔρχονται στὸ δρόμο

τώρα! Ἐλάτε, πάμετε ἔξω στὴν αὐλὴ λιγάκι νὰ παίξετε, ὡς νὰ ἔρθῃ ὁ καλὸς ὁ Χριστοῦλης!

(Φεύγουν ἔξω τῆς σκηνῆς)

Σκηνὴ 6΄.

(Γραφεῖα χριστιανικῆς ὀργανώσεως. Ἡ Πρόεδρος τῆς ὀργανώσεως κάθεται σὲ μιὰ καρέκλα, μπροστὰ στὸ γραφεῖο τῆς μόνη τῆς καὶ λέει:)

Μαρία (Πρόεδρος) Αὔριο γεννιέται ὁ λυτρωτῆς τοῦ κόσμου! Ἐνσαρκώνεται ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς μας, γιὰ νὰ μᾶς φανερώσῃ τὴν ἀπειρὴ ἀγάπη του καὶ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες μας. Ὅλοι χαίρονται καὶ ὅλοι ἐτοιμάζονται νὰ γιορτάσουν τὶς ἅγιες μέρες, πιὸ γιορταστικά. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν δυστυχημένες ψυχές, πού τόσο ὑποφέρουν! Δὲν ἔχουν οὔτε ψωμί νὰ φᾶνε! Θεέ μου, τί δυστυχία! Γιατὶ νὰ μὴ ὑπάρχη μιὰ κατανόησι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, καὶ γιατί νὰ μὴ ἐνδιαφέρονται γιὰ τοὺς φτωχοὺς συνανθρώπους των, πού τόσο ὑποφέρουν! Δὲν μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι δὲν ὑπάρχουν καὶ φιλόθρωποι! Θὰ ἔλλαζε ὅμως ἡ κατάστασις ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἐνδιαφέροντο ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον!

Ὅλα τὰ κορίτσια πού τὰ στείλαμε στὶς φτωχογειτονίες, γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦν ποιὲς ἔχουν ἀνάγκη, μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα μᾶς περιέγραψαν τὴν ἀθλιαν κατάστασί τους! (Σηκώνεται ἐπάνω) Εἶναι ἀπελπιστικὴ ἡ κατάστασις! Οἱ προμήθειές μας, πού μᾶς προσέφεραν οἱ φιλόθρωποι χριστιανοί, εἶναι ἐλάχιστες, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἀνακουφίσουμε ὅλους τοὺς δυστυχημένους!

“Όλα τὰ κορίτσα γύρισαν ἀπὸ τὶς φτωχογειτονιές, μὰ ἡ Ἄννούλα πού τὴν στείλαμε στὴ γειτονιὰ τῆς Καρμαλοῦς, ἀκόμη δὲν ἦρθε! (κοιτώντας ἔξω πρὸς τὸ δρόμο) Μὰ νάτην πού ἔρχεται καὶ αὐτή.

Ἄννούλα (εἰσερχομένη) Καλημέρα κυρία.

Πρόεδρος Καλῶς τὴν τὴν Ἄννούλα. Τὶ νέα μᾶς φέρνεις Ἄννούλα, ἀπὸ τὴ γειτονιὰ πού σὲ ἐστείλαμε; Τὶ εἶδες;

Ἄννούλα Δυστυχία κυρία! Ἀτελπιστικὸ τὸ φαινόμενο! Καὶ νὰ σκέφτεται κανεὶς πῶς τὶς ἅγιες τοῦτες μέρες, θὰ ἐξοδευτοῦν ἑκατομύρια δλόκληρα καὶ νὰ ὑπάρχουν οἰκογένειες πού τόσο ὑποφέρουν! Μὰ ἄν σᾶς εἰπῶ κυρία, πῶς δὲν ἔχουν οὔτε ψωμὶ νὰ φᾶνε;

Μαρία (Πρόεδρος) Ἄλλοίμονο! Καὶ οἱ προμήθειές μας εἶναι τόσο λίγες, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ τοὺς βοηθήσουμε ὅλους!

Ἄννούλα Νὰ βλέπατε κυρία σὲ ἓνα κλυβόσπιτο, μιὰ χήρα γυναῖκα μὲ τὰ τρία παιδάκια τῆς! Σωστὴ τραγωδία κυρία! Μαννούλα πεινᾶμε φωνάζανε τὰ παιδάκια τῆς! Νηστικά δυὸ μέρες, γιὰτὶ ἡ μάννα τους εἶναι ἄρρωστη καὶ δὲν μπορεῖ νὰ πηγαίνει νὰ ξενοπλένη καὶ νὰ ξενοδουλεύη! Καὶ μένουν νηστικά; Ξυπόλητα καὶ τὰ ρουχαλάκια τους ξεσχισμένα! Τὶ νὰ σᾶς πῶ κυρία! Ἐμένα, ἐράγισε ἡ καρδιά μου, πού ἀντίκρισα αὐτὴ τὴν εἰκόνα! Καὶ ἡ μαννούλα τους τοὺς ἔλεγε: «Σωπᾶστε καλὰ μου παιδιά! Κάνετε ὑπομονὴ καὶ ὁ καλὸς Θεοῦλης πού τόσο μᾶς ἀγαπᾶ, θὰ μᾶς στείλῃ ἀπ’ ὅλα τὰ καλὰ».

Πρόεδρος Φαντάζομαι Ἄννούλα τὴν τραγωδία αὐτῆς τῆς χήρας γυναῖκας! Πρέπει αὐτὴ τὴν οἰκογένεια.

νά τήν βοηθήσουμε πιό πολύ, γιά νά νοιώσουν κι' αὐτά τά καημένα, τή χαρά καί νά πιστέψουν, πώς ὁ Θεός μας γιά ἄλλους φροντίζει καί κανένα δέν ἐγκαταλείπει! Τὸ δέμα τῆς χήρας, πρέπει νά ἔχη καί τρόφιμα καί ροῦχα καί παιγνίδια καί λεπτά ἀκόμη, γιά νά μπορέσῃ νά συντηρηθῆ ἕως ὅτου γίνεи καλὰ καί νά πάρῃ καί φάρμακα! Θὰ δώσω ἐντολή στή Διαχείρησι. Μά ιδιαίτερα, νά φροντίσῃς ἐσὺ Ἀννούλα, γιά τὸ δέμα αὐτό.

Ἀννούλα Μάλιστα κυρία. Ἐχω ὑπ' ὄψιν μου τὰ παιδάκια καί μόνη μου θὰ τακτοποιήσω τὸ δέμα! Θὰ φέρω ἀπὸ τὸ σπίτι μου καί λίγα παιγνίδια.

Πρόεδρος Θέλω μόνη σου νά τὸ πᾶς τὸ δέμα, σὲ ὥρα πού νά μὴ μπορῆ κανεὶς νά σὲ ἰδῆ! Ὅταν κάνης ἓνα καλό, δέν πρέπει κανεὶς νά τὸ ξέρῃ! Ἡ Ὀργάνωσίς μας καθὼς ξέρεις, δὲ κάμνει ἐπιδείξεις. Χριστιανικῶ τῷ τρόπῳ πάντοτε ἐργάζεται.

Ἀννούλα Σκέπτομαι κυρία, τὴν ὥρα πού θὰ σημαίνουν οἱ καμπάνες, γιά νὰ πᾶμε στὴν ἐκκλησία, τὴν νύχτα τῶν Χριστουγέννων, νά περάσω ἀπὸ τὸ σπίτι καί νά ἀφήσω τὸ δέμα γιά τὰ ὄρφανά.

Πρόεδρος Ὁραία ἡ ἰδέα σου Ἀννούλα! Μπράβο! Ὅταν ἐτοιμασθῆς τὴν νύχτα, γιά τὴν Ἐκκλησία, πέρασε ἀπὸ τὸ σπίτι καί ἀφῆσέ το. . . .

Ἄς πᾶμε τώρα νά ἰδοῦμε τί γίνεται, μὲ τὰ δέματα.
(φεύγουν)

Σ κ η ν ῆ Γ .

(Εἰσέρχεται στὸ σπίτι ἡ χήρα, μὲ τὰ δυὸ παιδιά. Ἡ χήρα φαίνεται πολὺ ἐξαντλημένη, τὰ δὲ

παιδιά φωνάζουν) Μαννούλα δός μας λίγο ψωμάκι!
Πεινάμε μαννούλα!

Μάννα (Θλιμμένη) Κάνετε σ'ας είπα, λίγη ύπο-
μονή! "Όπου κι 'άν είναι έφθασε τὸ ψωμάκι καὶ θὰ
φᾶτε!

Ἑλένη Καὶ ἡ κούκλα μου μαννούλα;

Μάννα Ναὶ παιδάκι μου καὶ ἡ κούκλα σου!

Κωστάκης Κι ἐμένα, τὰ παπουτσάκια μου μαν-
νούλα!

Μάννα Ναὶ Κωστάκη μου καὶ σένα! (Ἐν τῷ με-
ταξῷ, εἰσέρχεται ὁ Ἄντωνης κρατώντας ἓνα μπου-
καλάκι μὲ φάρμακο καὶ λίγο ψωμί τυλιγμένο σὲ
μιὰ ἐφημερίδα.) Ἐγύρισες, Ἄντωνη μου;

Ἄντωνης Ναὶ μαννούλα! Μὰ δὲ μπόρεσα νὰ κά-
νω μεγάλη πούλησι! Ἐβγαλα λίγες δραχμῆς, σοῦ πῆρα
ἓνα φάρμακο δυναμωτικὸ καὶ λίγο ψωμάκι γιὰ τὰ ἀδερ-
φάκια μου! Πῶς ἤθελα νὰ μπορῶσα νὰ τοὺς ἔπαιρνα καὶ
κανένα παιγνιδάκι καὶ παπούτσια τοῦ Κωστάκη μας
ποὺ εἶναι ζυπόλητος! (Δίδει τὸ φάρμακο καὶ τὸ ψω-
μί στὴ μάννα του).

Μάννα Καυμένο παιδί! Ἄπο μικρὸ μπῆχες καὶ
σύ στὴ βιοπάλη!..... μικρὸ βιοπαλαιστὴ πρέπει νὰ σὲ
λέη κανεὶς!..... Ἄντωνη μου, δὲν ἔπρεπε νὰ πάρης
φάρμακο, γιὰ μένα παιδί μου! Θὰ ἔπρεπε νὰ πάρης,
κάτι γιὰ τὰ παιδιὰ μας! (Δίδει στὰ παιδιὰ ἀπὸ λίγο
ψωμί) Ἐλᾶτε παιδάκια μου, πάρτε λίγο ψωμί ποὺ
μᾶς ἔφερε ὁ Ἄντωνης μας. (Τὰ παιδιὰ ἀρπάζουν
τὸ ψωμί καὶ λαίμαργα τὸ τρώγουν).

Ἄντωνης Μαννούλα δὲν πρέπει νὰ τὸ λὲς αὐτὸ!

Ἐσὺ μαννούλα πρέπει νὰ γίνης καλὰ! Τὶ θὰ γίνουμε μαννούλα ἂν πεθάνης καὶ σὺ; Ἐσένα ἔχουμε προστάτη μαννούλα!

Ἐλένη Πότε θὰ μοῦ στείλῃ τὴν κούκλα μου ὁ Θεούλης μαννούλα;

Μάννα Ἀπόψε παιδάκι μου, ποῦ θὰ κατεβῆ κάτω στὸν κόσμον νὰ τὸν εὐλογήσῃ, θὰ σοῦ τὴν στείλῃ μὲ τὸν Ἀἰ Βασίλη, ὅπως σᾶς εἶπε ἡ καλὴ δασκάλα σας. Ἄμα χτυπήσουν οἱ καμπάνες, θὰ σᾶς ξυπνήσω ἐγὼ καὶ θὰ σοῦ δώσω τὴν κούκλα σου καὶ τοῦ Κωστάκη τὰ παπούτσια....

Δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ξεχάσῃ ὁ καλὸς ὁ Χριστούλης! Ἐλάτε τώρα, κάνετε τὴν προσευχὴ σας καὶ πέστε νὰ κοιμηθοῦμε. (Τὰ παιδιὰ κάνουν τὴν προσευχὴ τους λέγοντας) «Χριστούλη μας, κάνε καλὰ τὴν μαννούλα μας καὶ προστάτεψέ μας Χριστούλη, καθὼς καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδάκια». (Πέφτουν ὄλοι καὶ κοιμοῦνται μέσα στὴ σκηνή. Ἐν τῷ μεταξύ εἰσέρχεται ἡ Ἄννούλα καὶ ἐναποδέτει στὴν ἄκρῃ ἓνα δέμα καὶ φεύγει ἀδόρυβα. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσινα, τὸ κουδοῦνι τοῦ Σχολείου, καὶ προσκαλοῦν τοὺς χριστιανοὺς στὴν Ἐκκλησίαν, γιὰ τὴ γέννησι τοῦ Χριστοῦ μας. Ἡ χήρᾶ, ἀκούει τοὺς ἤχους «χριστὸς γεννᾶται...» καὶ σηκώνεται μισοτρέμοντας, στηρίζοντας τὴν πλάτη στὸν τοῖχον καὶ λέει.) Χριστοῦγεννα! χαρούμενα χτυπᾶνε οἱ καμπάνες! Πᾶνε τὰ παλιὰ τὰ χρόνια ποῦ ζοῦσε ὁ μακαρίτης! Σὰν ἀπόψε, βασίλευε στὸ σπίτι μας ἡ χαρὰ! Μὰ τώρα! Ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἀρρώστεια εἶναι σύντροφος μας! Τὰ ἀγαπημένα μου βλασταράκια, μαραίνονται! ὦ Θεέ μου! (Κάνει τὸ σταυ-

ρό της) βοήθησέ μας τούς άμοιρους στή δυστυχία μας! (Παρατηροῦσα στή γωνία, βλέπει τὸ δέμα. Σηκώ-
νεται τρεκλίζοντας καί πλησιάζει: στὸ δέμα.)
Μπα!... ἓνα δέμα! Καλὰ ποιὸς τὸ ἔφερε! (Ἐκοτα-
τική) Δέμα γιὰ μᾶς!....

Παράξενο μοῦ ἔρχεται! Τὸ παίρνει στὰ χέρια
της). Γιὰ ἅς τὸ ἀνοίξω νὰ ἰδῶ! (τὸ ἀνοίγει, βλέπει
ἐπάνω, ἐπάνω ἓνα γράμμα καί χρήματα. Τὸ δια-
βάσει). «Ἡ χριστιανικὴ ἔνωση, μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν
φιλανθρώπων χριστιανῶν, σᾶς στέλνει μιὰ μικρὰ βοή-
θεια. Προσευχηθῆτε γι' αὐτοὺς καί ἔχετε τὶς ἐλπίδες
σας, στὸ Θεό μας, πὺ εἶναι τόσο μεγάλος!» Ψάχνει
μέσα στὸ δέμα καί βρίσκει φορέματα, παπούτσια,
παντελόνι, κρέας, γλυκά καί παιγνίδια καί χαϊδεύ-
οντάς τα στὰ χέρια της λέει ἔξαλλη:) Παιδιά! ..
παιδιά... σηκωθῆτε... Ἄντωνη! Κωστάκη! Ἐλε-
νίτσα! Σηκωθῆτε λοιπόν! Νὰ φᾶτε ψωμί, γλυκά ὅ,τι
θέλετε, ὅλα δικὰ σας... (τὰ παιδιὰ, ἀγουροξυπνη-
μένα, τρίβουν τὰ μάτια τους) Ἐλα Ἐλενίτσα πάρε
τὴν κούκλα σου καί σὺ Κωστάκη τὰ παπούτσια σου! Εἶ-
ναι καί γιὰ σένα Ἄντωνη μου ἓνα παντελονάκι! Καί
κρέας καί γλυκά. Σηκωθῆτε ἀγαπημένα μου παιδάκια!

(Τὰ παιδιὰ, σηκώνονται καί ἀρπάζουν τὰ δῶρα
τους σάν τρελλά).

Ἐλενίτσα Μαννούλα, ὁ Θεοῦλης μᾶς τὰ ἔστειλε;

Μάννα Ναι Ἐλενίτσα μου, μᾶς τὰ ἔφερε ὁ Χρι-
στούλης, πὺ γεννιέται ἀπόψε!

Ἄντωνης Τὶ σοῦ ἔλεγα ἐγὼ μαννούλα; Μὴν ἀ-
πελπίζεσαι καί ὁ Θεός, δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ πεθάνουμε!
Νὰ πὺ βρίσκονται καί ἄνθρωποι, πραγματικοὶ χρι-

στιανοί, πού συμπονοῦν τοὺς δυστυχισμένους !

Μάννα ἼΑς εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
μας παιδί μου, πού φωτίζει τοὺς ἀνθρώπους καὶ βοηθοῦν
τῇ φτωχολογιά ! ἸΑλήθεια καὶ τί δὲν κάνουν οἱ χριστιανικές
ὀργανώσεις, μὲ τῇ βοήθεια τῶν καλῶν ἀνθρώπων
γιὰ νὰ ἀνακουφίσουν τοὺς φτωχοὺς καὶ δυστυχισμένους !
ἸΕλᾶτε φορέστε καὶ σεῖς τὰ γιορτινά σας καὶ πάμετε
καὶ μεῖς στὴν ἐκκλησία, νὰ δοξολογήσουμε τὸ Θεό μας
καὶ νὰ προσευχηθοῦμε, γιὰ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους πού
μὲ τὸ ὑστέρημά τους βοηθοῦν τοὺς ἀπελπισμένους !

(Φεύγουν τῆς σκηνῆς ὄλοι, γιὰ τὴν ἐκκλησία).

Τέλος

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ (Θεοδ. Κούκου)

ἸΑπαγγελία

Χρονιάρες μέρες ἔρχονται
καὶ ὁ καθένας πρέπει
νὰ δώση κάτι στοὺς φτωχοὺς,
ὅ,τι στὸ σπίτι ἔχει !

Γύμνια, ἀρρώστεια, φτωχολογιά
ὀρφάνεια καὶ χηρεία,
σᾶν γκρεμισμένα ἐρείπια
ζώνουν τὴν κοινωνία !

Δὲν ἡμπορεῖς νὰ λέγεσαι
χριστιανὸς πὼς εἶσαι
ἸΑς τρέχης μέσ τις ἐκκλησιές
κι ὄλο σταυροκοπῆσαι ;

Ἄν δὲν προσέξῃς, τοὺς φτωχοὺς
ποῦναι στὴ γειτονιά σου
νὰ νοιώσουνε λίγη χαρὰ
ὅπως καὶ τὰ παιδιὰ σου!

Δὲ χρησιμεύουν οἱ σταυροὶ
κάθε λογῆς μετάνοια,
χωρὶς συμπόνοια στοὺς φτωχοὺς
στοῦ γέρου, στὴν ὀρφάνεια!

Τὶ κι' ἂν πᾶς στὴν ἐκκλησιά
καὶ στέκεις, κορδωμένα,
ἀφοῦ βλέπεις, τριγύρω σου
ματάκια δακρυσμένα;

Ἄνοιξε τὸ χεράκι σου
ποὺ τὸ κρατεῖς σφιχτὸ
δόσε καὶ σὺ λίγη χαρὰ
στὴ φτώχεια, στ' ὀρφανὸ!

Κάνε καὶ ἄλλους νὰ γελοῦν
μικροὺς γιὰ νὰ χαροῦνε,
νὰ ξέρῃς μέσα στὴ ζωὴ
πάντα θά σ' εὐλογοῦνε!

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

Τραγούδι

Σᾶν τὴ νύφη στολισμένο
δῶρα φορτωμένο φουντωτὸ
νὰ τὸ δένδρο στολισμένο
στὸ καλὸ μας τὸ Σχολεῖο (δὶς)

Μᾶς θυμίζει τ' ἀηδονάκια
τ' ἄνθη τὴν καλοκαιριά
π' ἄνθισε γιὰ λουλουδάκια
τ' ἀναμμένα του κεριά (δις)

Κοίτα κεῖ μικρὰ μεγάλα
κοῦκλες τόπια καὶ κουτιά
ἄλλα ξέσκεπα καὶ ἄλλα
τυλιγμένα στὰ χαρτιά (δις)

Πῶς μ' ἀρέσει, πῶς μ' ἀρέσει
τὶ περίσσεια ὁμορφιά
γιὰ νὰ ἰδῶ τὶ θὰ μοῦ πέση
ἀπ' τὰ πλούσια κλαδιά (δις).

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ (Θεοδ. Κούκου)

Σκέτς

Πρόσωπα : ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ, ΝΙΚΟΣ, ΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΪ ΒΑΣΙΛΗΣ, (Τὰ παιδιὰ βρίσκονται ὅλα στὴ σκηνή, πλην τοῦ Αἰ Βασίλη.)

Δημητράκης (Πρὸς τὰ ἄλλα παιδιὰ)

Ἐφυγε ὁ χρόνος ὁ πικρὸς
τὸ νιὸ κερτεροῦμε τώρα
τὸν Αἰ Βασίλη τὸν καλὸ
μὲ τὰ πολλὰ του δῶρα

Γιώργος

Πόσες μέρες περπατεῖ
χωρὶς νὰ σταματήση
φέρνοντας δῶρα ἄφθονα
νὰ μᾶς εὐχαριστήση!

Νίκος

Εἶναι καλὸς ὁ Αἰβασίλης
δὲν κάνει διάκρισι κριμιά

τὰ δῶρά του μοιράζει
σ' ὅλα τὰ καλὰ παιδιὰ !

Θανάσης

Δὲν κουράζεται καθόλου
ξεκινᾷ ἀπὸ μακριὰ
τὴ χαρὰ γιὰ νὰ χαρίσει
στοῦ κόσμου ὅλου τὰ παιδιὰ !

Ἄϊθασίλης (Εἰσέρχεται κρατῶντας κουτιά
μὲ δῶρα :))

Καὶ πάλι ἐφέτος ἔρχομαι
μὲ τὸ κορμὶ σκυφτό,
δῶρα πολλὰ σᾶς φέρνω
γιατὶ σᾶς ἀγαπῶ.

(Ὅλα τὰ παιδιὰ μαζὺ)

Παπποῦ, σὲ ἀγαποῦμε
μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά
ὄχι ἐμεῖς μονάχα
παραὶ καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ.

Ἄϊθασίλης

Εἶμαι γέρος ἄνθρωπος
καὶ ὅμως ξεκινῶ
ἀπὸ τὰ βᾶθη τῆς ἀνατολῆς
γιατὶ, δὲν σᾶς ξεχνῶ

Δημητράκης

Παπποῦ κηλῶς μᾶς ἤρθες
εἶσαι γιὰ μᾶς, κρυφὴ χαρὰ
σὲ προσμένουμε μὲ ἀγωνία
κι ἡ καρδιά μας, λαχταρᾷ

Νίκος

Μᾶς ἔχεις παπποῦ μας, συνηθίσει
τοῦ χρόνου τὴν πρωτοχρονιά
πάντα ἐσὺ νὰ μᾶς προσφέρης
ἄφθονα δῶρα καὶ καλὰ

Γιώργος

Τὸ βράδυ πού κοιμώμεθα
καὶ μέσα στὸ ὄνειρό μας,
ἐσένα βλέπουμε πιπποῦ
γιατ' εἶσαι ὁ καημὸς μας!

Θανάσης

"Όλα τοῦ κόσμου τὰ παιδιὰ
παπποῦ σέ καρτεροῦνε
πότε ναρθῆς μὲ τὸ καλὸ
καὶ μεῖς γιὰ νὰ χαροῦμε

"Αἱ Βασίλης

Τὸ ξέρει καλὰ ὁ γέρο παππούς
γι' αὐτὸ κι αὐτὸς φροντίζει
τὴ μέρα τῆς πρωτοχρονιάς
κάτι νὰ σᾶς χαρίζη!

(μοιράζει τὰ δῶρα στὰ παιδιὰ)

Πάρτε λοιπὸν τὰ δῶρα σας
πού εἶναι ὅλα διαλεχτά,
καὶ νὰ θυμᾶστε τὸν παπποῦ σας
ποῦρθε, ἀπὸ τόσο μακρῶ!

Καὶ τοῦ χρόνου νᾶσαστε καλὰ
πάλι γιὰ νὰ σᾶς βρῶ

παλληκαρόπουλα γερά
καὶ θὰ εὐχαριστηθῶ!

Ἡ ομάδα τῶν παιδιῶν τραγουδεῖ):

ΠΑΕΙ Ο ΠΑΛΙΟΣ Ο ΧΡΟΝΟΣ

(Ἀντιγραφή)

Πάει ὁ παλιὸς ὁ χρόνος
ἄς γιορτάσουμε παιδιὰ
καὶ τοῦ χωρισμοῦ ὁ πόνος
ἄς κοιμᾶται στήν καρδιά.

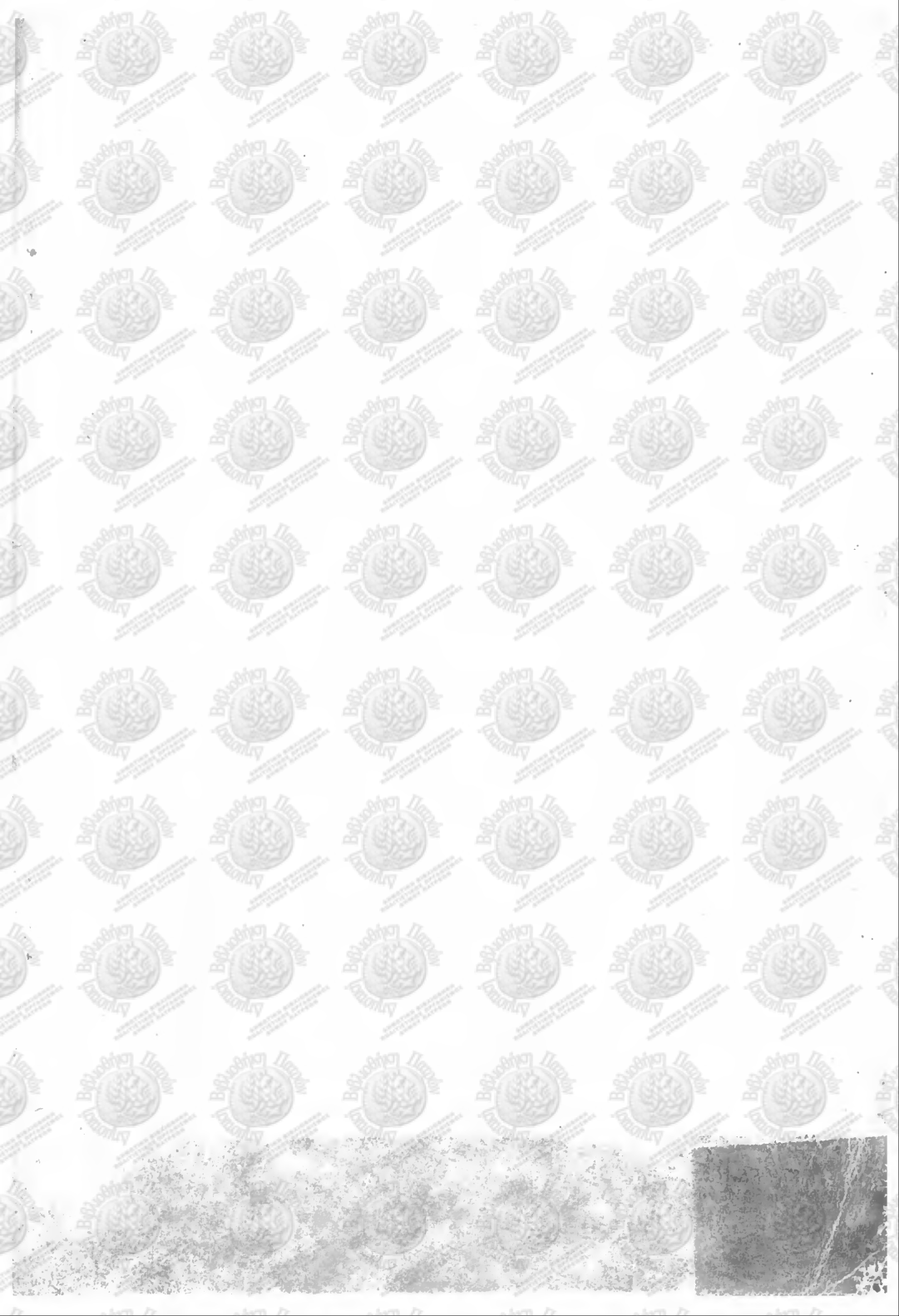
(Καλὴ χρονιά, καλὴ χρονιά
χαρούμενη καλὴ πρωτοχρονιά). (Ἰς)

Γέρε χρόνε φῦγε τώρα
πάει ἡ δική σου ἡ σειρά
ἦρθε ὁ νέος μὲ τὰ δῶρα
μὲ τραγούδια μὲ χαρά.

(Καλὴ χρονιά, καλὴ χρονιά
χαρούμενη καλὴ πρωτοχρονιά) (Ἰς)

(Μετὰ ταῦτα ὑπὸ ἄλλες ομάδες παιδιῶν ψάλλεται ὁ «Ἐθνικὸς μας Ὑμνος» καὶ τελειώνει ἡ ἑορτὴ).

ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τάξεις Γ'

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ	Γ'	Τάξ.	Σ. Μαυράκου
ΙΣΤΟΡΙΑ	Γ'	»	Π. Πούντζα
ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ	Γ'	»	Ι. Ανδριοπούλου
ΦΥΣΙΚΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ	Γ'	»	Ι. Κλονκίνα
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ	Γ' - Δ'	»	Σ. Μαυράκου
			Σ. Μανουάκου
			Παναγιώτου - Μαυράκου

Τάξεις Δ.'

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ	Δ'	Τάξ.	Σ. Μαυράκου
ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ	Δ'	»	Π. Πούντζα
ΙΣΤΟΡΙΑ	Δ'	»	Σ. Μαυράκου
ΙΣΤΟΡΙΑ	Δ'	»	Ι. Ανδριοπούλου
ΦΥΣΙΚΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ	Δ'	»	Ι. Κλονκίνα
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ	Δ' - Α'	»	Σ. Μαυράκου
			Παναγιώτου - Μαυράκου

Τάξεις Γ' - Δ' Συνδιδασκόμενοι

ΙΣΤΟΡΙΑ	Γ' - Δ' α' έτος	Τάξ.	Ι. Παναγιώτου - Σ. Μαυράκου
ΙΣΤΟΡΙΑ	Γ' - Δ' β' έτος	»	Ι. Παναγιώτου - Σ. Μαυράκου
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ	Γ' - Δ'	»	Ι. Παναγιώτου - Σ. Μαυράκου
ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ	Γ' - Δ'	»	Σ. Μαυράκου
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ	Γ' - Δ'	»	Ι. Παναγιώτου - Σ. Μαυράκου
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ «Τετράδιον» ΕΛΛΑΔΟΣ	Γ' - Δ'	»	Ι. Κλονκίνα
ΦΥΤΟΛΟΓΙΑ	Γ' - Δ'	»	Π. Σηλιοπούλου
ΦΥΤΟΛΟΓΙΑ	Γ' - Δ'	»	Ι. Παναγιώτου - Σ. Μαυράκου
ΖΩΟΛΟΓΙΑ	Γ' - Δ'	»	Ι. Παναγιώτου - Σ. Μαυράκου

Τάξεις Ε'

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ	Ε'	Τάξ.	Ι. Κλονκίνα	έγκεκριμ.
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ	Ε'	»	Π. Σηλιοπούλου	έγκεκρ.
ΙΣΤΟΡΙΑ	Ε'	»	Ι. Ανδριοπούλου	
ΦΥΣΙΚΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ	Ε'	»	Ι. Παναγιώτου - Σ. Μαυράκου	
ΦΥΣΙΚΗ - ΧΗΜΕΙΑ	Ε'	»	Ι. Κλονκίνα	έγκεκριμ.
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΗΠΕΙΡΩΝ	Ε'	»	Π. Νάκου	έγκεκριμ.

Τάξεις ΣΤ'

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ	ΣΤ'	Τάξ.	Ι. Κλονκίνα	έγκεκριμ.
ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ	ΣΤ'	»	Π. Σηλιοπούλου	έγκεκριμ.
ΦΥΣΙΚΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ	ΣΤ'	»	Ι. Παναγιώτου - Σ. Μαυράκου	
ΦΥΣΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ	ΣΤ'	»	Ι. Κλονκίνα	έγκεκριμ.
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΕΥΡΩΠΗΣ	ΣΤ'	»	Ι. Κλονκίνα	έγκεκριμ.
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΕΥΡΩΠΗΣ	ΣΤ'	»	Π. Νάκου	έγκεκριμ.

Τάξεις Ε' - ΣΤ' συνδιδασκόμενοι

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ	Ε' - ΣΤ'	Τάξ.	Ι. Κλονκίνα	έγκεκριμ.
ΦΥΣΙΚΗ - ΧΗΜΕΙΑ	Ε' - ΣΤ' α' έτος	»	Ι. Κλονκίνα	έγκεκριμ.
ΦΥΣΙΚΗ - ΧΗΜΕΙΑ	Ε' - ΣΤ' β' έτος	»	Ι. Κλονκίνα	έγκεκριμ.
ΦΥΤΟΛΟΓΙΑ	Ε' - ΣΤ' α' έτος	»	Ι. Παναγιώτου - Σ. Μαυράκου	
ΖΩΟΛΟΓΙΑ - ΑΝΘΡΩΠΙΑ	Ε' - ΣΤ' β' έτος	»	Ι. Παναγιώτου - Σ. Μαυράκου	
ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑΙ ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ	Ε' - ΣΤ'	»	Π. Σηλιοπούλου	έγκεκριμ.
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ	Ε' - ΣΤ'	»	Π. Σηλιοπούλου	
			Π. Νάκου	